

14 Φεβρουαρίου, 1996

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 699/94)

5 *Ιδιωτικά Σχολεία και Φροντιστήρια — Προϋποθέσεις έγκρισης της ιδρύσεως και λειτουργίας τους — Ο περί Ιδιωτικών Σχολείων και Φροντιστήριων Νόμος του 1971, Ν. 5/71 — Περιεχόμενο ρύθμισης και εφαρμογία διατάξεων — Ειδικά το Άρθρο 18(4) του Νόμου περί απαγορεύσεως διδασκαλίας μετά το 68ο έτος της ηλικίας.*

10 *Διοικητικό Δίκαιο — Ανυπόσπαστη διοικητική πράξη — Δεν προσβάλλεται κατ' αρχήν με προσφυγή — Εξαίρεση — Οι περιστάσεις στην κριθείσα περίπτωση άγνωστης στο νόμο διοικητικής δράσης.*

[Πέραν των ανωτέρω τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου διαβά-
ζεται ως σύνολο].

15 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς
έξοδα.*

Αναφερόμενη υπόθεση:

20 *Δημοκρατία v. Μελέτη (1991) 3 Α.Α.Δ. 433.*

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των Καθ' ων η αίτηση με την οποία αρνήθηκαν να εγκρίνουν την αίτηση του αιτητή για έκ-

δοση πιστοποιητικών ίδρυσης και λειτουργίας ιδιωτικού φροντιστηρίου για τη διδασκαλία της αγγλικής γλώσσας.

Δ. Αραούζος για Γ. Κακογιάννη, για τον Αιτητή.

5

Ε. Νικολαΐδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η Αίτηση.

Cur. adv. vult.

10

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής υπέβαλε δηλώσεις προς καταχώριση και έκδοση από την Υπουργό Παιδείας πιστοποιητικών ίδρυσης και λειτουργίας ιδιωτικού φροντιστηρίου για τη διδασκαλία της αγγλικής γλώσσας. Με επιστολή ημερομηνίας 16 Ιουνίου 1996 πληροφορήθηκε ότι η "αίτησή" του δεν ήταν δυνατό να προωθηθεί για έγκριση επειδή είχε συμπληρώσει το όριο ηλικίας που προβλέπει ο Νόμος, εννοείται ο περί Ιδιωτικών Σχολείων και Φροντιστηρίων Νόμος του 1971, (Ν. 5/71 όπως τροποποιήθηκε). Εξηγείται στον αιτητή πως σύμφωνα "με το Άρθρο 18(4) του περί Ιδιωτικών Σχολείων και Φροντιστηρίων Νόμου, κανένας εκπαιδευτικός δικαιούται να διευθύνει ή διδάσκει σε ιδιωτικό σχολείο ή ιδιωτικό φροντιστήριο εφόσον έχει συμπληρώσει το 68ον έτος της ηλικίας του".

15

20

Ο αιτητής προσέβαλε το κύρος της απόφασης "της καθ'ης η Αίτηση με την οποία αρνήθηκε να εγκρίνει την αίτησή του", προτείνοντας πως το Άρθρο 18(4) αντίκειται προς άρθρα του Συντάγματος, τα οποία και εξειδίκευσε. Οι καθ'ων η αίτηση αντέκρουσαν τα επιχειρήματα που αναπτύχθηκαν στην αγόρευση του αιτητή, προσθέτοντας πως, "η επίδικη διάταξη δεν εμποδίζει τον αιτητή ούτε του απαγορεύει έστω και εάν έχει υπερβεί το 68όν έτος της ηλικίας του από το δικαίωμά του να ιδρύσει ιδιωτική σχολή υπό τους όρους βεβαίως που καθορίζει ο Νόμος και τοιουτοτρόπως να παρέχει εκπαίδευση". Και επίσης πως "η επίδικη διάταξη δεν αφορά το δικαίωμά του να ιδρύσει ιδιωτική σχολή αλλά την επιθυμία του ταυτόχρονα να τη διευθύνει και/ή να διδάσκει ο ίδιος στην ιδιωτική σχολή που θέλει να ιδρύσει".

25

30

35

Ζήτησα τις απόψεις των δύο πλευρών ως προς το αν ο Νόμος έθετε πράγματι ως κριτήριο την ηλικία του ιδιοκτήτη του φροντιστηρίου και οι δυο πλευρές επανήλθαν με συμπληρωματικές αγορεύσεις. Κατά τον αιτητή, ενώ πράγματι δεν επιβάλλεται ρητά τέτοιος περιορισμός σε σχέση με την ίδρυση και λειτουργία φροντιστηρίων, αυτό συνάγεται αφού απαγορεύεται στον αιτη-

40

τή να ιδρύσει φροντιστήρια “εκτός αν προσλάμβανε και/ή εργοδοτούσε ως διευθυντή και/ή διδάσκαλο γι’ αυτό το σκοπό άλλο πρόσωπο που να μην εμποδίζεται από την επίδικη διάταξη”.

- 5 Οι καθ’ων η αίτηση, αναθεωρώντας ουσιαστικά την αρχική τοποθέτησή τους, ταυτίστηκαν ως προς το θέμα με τον αιτητή. Με αναφορά σε σειρά Άρθρων του Νόμου, ειδικά στα Άρθρα 7, 8, 9, 14, 18 και 26 εισηγήθηκαν πως “παρόλον που το Άρθρο 18
- 10 αφορά τη λειτουργία ιδιωτικού φροντιστηρίου (και όχι την ίδρυσή του) συνάγεται αβίαστα ότι η πλήρωση των όρων και προϋποθέσεων λειτουργίας ενός ιδιωτικού φροντιστηρίου, αποτελούν απαραίτητη προϋπόθεση για την έκδοση άδειας λειτουργίας του” και ότι “απαραίτητη προϋπόθεση για την έκδοση άδειας λειτουργίας ενός ιδιωτικού φροντιστηρίου είναι το προτεινόμενο προσωπικό/ή στελέχωσή του να πληροί τους όρους που προβλέπει ο Νόμος”.

20 Διαπιστώνω παρανόηση ως προς το Νόμο. Έχει τη ρίζα της στον ίδιο το διοικητικό χειρισμό και φέρνει στην επιφάνεια ζήτημα ως προς την ύπαρξη και εκτελεστής διοικητικής πράξης.

25 Ο Νόμος δεν εξαρτά την ίδρυση ιδιωτικού φροντιστηρίου από την παραχώρηση άδειας. Ούτε ο αιτητής ζήτησε τέτοια άδεια. Τίθεται ζήτημα άδειας μόνο στην περίπτωση μή πολίτη της Δημοκρατίας [Άρθρο 5(2)]. Εκείνο που απαιτείται είναι η υποβολή δήλωσης ορισμένου τύπου και περιεχομένου “περί της σκοπούμενης ιδρύσεως αυτού” (Άρθρο 4), οπότε ο Υπουργός “εάν ικανοποιηθή ότι αυτή συμμορφούται προς τας διατάξεις του παρόντος Νόμου, καταχωρίζει ταύτην εις το επί τούτου τηρούμενο εν τω Υπουργείω μητρώο.... και εκδίδει στον ιδρυτή πιστοποιητικό.....” [Άρθρο 7(1)]. Οπότε και το φροντιστήριο “θεωρείται ως ιδρυθέν” [Άρθρο 7(2)]. Είναι το περιεχόμενο της δήλωσης που εξετάζει ο Υπουργός σε συνάρτηση προς τις διατάξεις του Νόμου ως προς το ποιος δεν μπορεί να ιδρύσει φροντιστήριο (Άρθρο 5) και ως προς την επωνυμία του (Άρθρο 6). Θα παρατηρούσα συναφώς πως ο Νόμος δεν ενδιαφέρεται για την ηλικία του ιδιοκτήτη του φροντιστηρίου αφού δεν ζητά και τέτοια πληροφόρηση και δεν θέτει κώλυμα τέτοιας μορφής. Πολύ λιγότερο αφού αναγνωρίζει πως ιδιοκτήτης μπορεί να είναι και νομικό πρόσωπο [Άρθρο 4(1)(δ)].

 Ισχύουν τα ίδια και ως προς τη λειτουργία των φροντιστηρίων. Αντιλαμβάνομαι βέβαια αυτό το ζήτημα να έπεται της ίδρυσης, την οποία προϋποθέτει, αλλά δεν χρειάζεται να μας

απασχολήσει η σύμμειξή τους, τόσο από τον αιτητή όσο και από τους καθ'ων η αίτηση. Ο Νόμος απαιτεί όχι αίτηση αλλά δήλωση ορισμένου τύπου και περιεχομένου [Άρθρο 8(1)] και εξαρτά την καταχώρισή της και την έκδοση πιστοποιητικού γι' αυτό, και πάλιν από την ικανοποίηση του Υπουργού ότι "αύτη συμμορφούται προς τας διατάξεις του παρόντος Νόμου" [Άρθρο 8(2)]. 5

Η απαγόρευση [Άρθρο 18(4)] σε εκπαιδευτικό να διευθύνει ή να διδάξει σε ιδιωτικό σχολείο ή φροντιστήριο, εννοείται ήδη ιδρυθέν και λειτουργούν κατά το Νόμο, μετά τη λήξη του σχολικού έτους κατά το οποίο αυτός συμπλήρωσε το 68ον έτος της ηλικίας του, δεν διαφοροποιεί την πιο πάνω πραγματικότητα. Η παράβασή του συνιστά αδίκημα (Άρθρο 26) και αυτό νοουμένου ότι δεν θα έχει ασκήσει ο Υπουργός την εξουσία που του παρέχει το Άρθρο 27(α) (βλ. Ν. 56/83) να επιτρέψει τη μη τήρηση, μεταξύ άλλων, του Άρθρου 18. Και ανήκει στο ποινικό δικαστήριο η διάγνωση περί την ποινική ευθύνη οποιουδήποτε όπως αυτή θα μπορούσε να θεμελιωθεί σε διάταξη Νόμου θεσπισθείσα σύμφωνα με το Σύνταγμα. 10 15 20

Κατά πλάνη περί το Νόμο "δεν προωθήθηκε" ό,τι θεωρήθηκε ως αίτηση για την ίδρυση και λειτουργία φροντιστηρίου. Το περιεχόμενο της απόφασης για "μη προώθηση", εξ αντικειμένου δεν έχει υπόσταση στο χώρο του δικαίου. Για τον πιο πάνω λόγο, αλλά και γιατί, τελικά, δεν προέρχεται καν από την Υπουργό στην οποία ανατίθεται η αρμοδιότητα. Όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, λειτουργοί του Υπουργείου Παιδείας, με βάση τη δική τους αντίληψη ως προς το Νόμο, αποφάσισαν να μη προωθήσουν την αίτηση για έγκριση. Το θέμα ουδέποτε άχθηκε ενώπιον της Υπουργού, και όπως αντιλαμβάνομαι το θέμα, παραμένει μη ασκηθείσα η αρμοδιότητα της Υπουργού, όπως την προσδιορίζει το Άρθρο 7 και, βέβαια, πολύ περισσότερο το Άρθρο 8 ως προς το περαιτέρω ζήτημα της καταχώρισης δήλωσης λειτουργίας και έκδοσης πιστοποιητικού γι' αυτή. Έπεται ότι η προσφυγή, με την οποία επιδιώκεται η ακύρωση της άρνησης έγκρισης αίτησης για ίδρυση και λειτουργία ιδιωτικού φροντιστηρίου, πρέπει να απορριφθεί ως στρεφόμενη κατά ανυπόστατης διοικητικής πράξης. Σε ορισμένες περιπτώσεις, ανυπόστατες διοικητικές πράξεις, υπόκεινται σε ακύρωση εφόσον απέκτησαν οντότητα στο διοικητικό χώρο. (Βλ. *Κυπριακή Δημοκρατία v. Ν. Μελέτη* (1991) 3 Α.Α.Δ. 433). Εδώ δεν τίθεται τέτοιο θέμα. Πέρα από το ότι η απόφαση που γνωστοποιήθηκε στον αιτητή προέρχεται από όργανο που δεν έχει αρμοδιότητα αναφορικά με την έκδοση των πιστοποιητικών που αναφέρθη-

 25 30 35 40

- 5 καν, η ίδια η υποτιθέμενη άρνηση έγκρισης αίτησης για παροχή άδειας για την ίδρυση και λειτουργία ιδιωτικού φροντιστηρίου, στην πραγματικότητα η απόφαση για “μη προώθηση”, είναι διοικητική δράση άγνωστη στο Νόμο. Ακυρωτική απόφαση με τέτοιο αντικείμενο θα λειτουργούσε στο κενό.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.